

assequibles, de manera que el llogater es comprometí amb la conservació de l'immoble i n'assumeixi una certa rehabilitació. De fet aquesta era, a vegades, la relació que hi havia en cases de pagès de la zona, on els masovers feien justament aquestes tasques a canvi de l'estada. Tot el procés el gestiona l'Oficina de l'Habitatge municipal, per iniciativa del seu regidor responsable, d'Alternativa per a la Garrotxa, grup que governa el municipi juntament amb els socialistes. Els grups de l'oposició hi veuen problemes diversos i són molt escèptics respecte als resultats, tot i que desitgen que funcioni correctament.

Música i dansa d'arrel tradicional | Abans que el fred refermi de valent, sol ser un temps propici per fer actes lúdics a l'aire lliure, entre els quals cal destacar el de Riudaura i el de les Preses. En la primera població van viure una nova edició del festival de música tradicional i popular que duu per títol «D'aquí estant veig una estrella: cançons i tonades tradicionals a Riudaura». Els ballcons de la plaça major –que porta el nom del ball tradicional del poble: el gambeto–, es van convertir en escenaris de l'audició que organitza el Grup de Recerca Folklorica de la Garrotxa, que té per objectiu la difusió del patrimoni a partir d'un conscient treball de camp. A les Preses ja fa vint-i-sis anys –com qui no diu res!– que organitzen un festival internacional de música i dansa amb el títol Ésdansa, que cada any va agafant més empenta. Enguany, amb la participació de vint-i-tres companyies d'arreu del món, per un costat el festival consolida aquesta presència tan variada de països i cultures i per l'altre es vol convertir en un motor per a la creació, la producció i l'exhibició de la dansa catalana d'arrel tradicional.

No hi haurà edició 2009 dels 30 Dies de Gravat | El mes de novembre es feien a Olot els 30 Dies de Gravat, una iniciativa que va arrencar del Centre Catòlic –una institució molt arrelada i activa a la ciutat– i que durant 13 edicions s'havia anat ampliant i havia adquirit prestigi internacional, ja que era l'únic concurs d'aquest tipus a la península. Molt aviat va tenir una considerable participació de països de tots els continents, fins a fregar les cinc-centes estampes en la darrera edició. A més de les tècniques tradicionals de la calcografia i la xilografia, la mostra també va incorporar el gravat@olot.org, una experiència innovadora que aprofitava els avenços tecnològics amb la realització d'estampes per ordinador i la seva recepció per Internet, la qual cosa possibilitava noves qualitats plàstiques i facilitats de difusió. També va tenir lloc els 30 Dies Internacionals, on es proposaven seus en països d'arreu del món a partir de la proposta olotina. I a la comarca es feien exposicions i activitats pedagògiques a les escoles. Però aquesta embranzida enguany s'ha frenat, ja que els seus organitzadors estan tips d'invertir-hi temps, idees i esforços amb la perpètua incertesa d'aconseguir el finançament imprescindible, ara més complicat encara amb les noves normatives de subvencions. Estan tan queixosos de la resposta de les institucions que han decidit plegar. Un final trist, molt lamentable, per a un gran projecte, que posa de manifest amb quina facilitat es tallen les ales a iniciatives altruistes i d'èxit.

EL GIRONÈS

dani vivern

Nihil novum... | Ja a les envistes de Nadal, és bo fer un repàs dels darrers mesos. Per la calor que va fer a l'estiu, pels embats de la crisi o perquè un tal Larsson ha fet ombra escandinava a les seves gràcies mediterrànies, Girona fa un temps que està més aclaparada que de costum. Fins i tot les carpes de l'Onyar han descarat el seu tradicional exercici d'encantar els turistes al pont de Pedra: se n'han vist poques i esquifides. Al Niu de la Rambla no hi ha hagut cap alegre posta d'ous, i queda molt lluny i oblidat l'efímer pas del Tour, que havia d'exportar els quatre rius als cims més alts de Ryanair.

Tanta llangor i lassitud han permès l'eclosió ufanosa d'obres a carrers, places i vies, que s'han estès arreu i han mantingut un ritme sostingut, enervant. Pregunteu-ho als soferts veïns de Girona, sobretot els dels voltants del parc Central, o els del sector de la Farinera. Tot potes enlaire: plaça Diputació, Marquès de Camps, Tomàs Mieres, amb els espeternecs finals –fora de tot termini– per enllestir la nova seu de la Generalitat, i els asfaltatges amanits amb un toc d'amiant gran reserva. La maquinària pesant i antipàtica s'ha fet seva la co-

ACN - LAURA QUINTANA

ACN - IOJANNA FALCÓN

marca. De Flaçà a Celrà, remodelació de vies del ferrocarril, dia i nit; a Bescanó, obres d'eixamplament als revolts de la Pilastra; els túnels del TAV descolloquen el trànsit a Sant Julià de Ramis i als accessos a l'autovia de Banyoles, i a Llagostera costava desllorigar la reforma del nucli antic.

Sort que ja som en plena tardor: les presses recuperades, la constatació que hi ha menys aparcament que fa uns mesos, la perspectiva de passar uns dies amb la grip *prêt à porter*, l'assumpció d'un atur laboral angoixant –com el que han hagut d'assumir els treballadors d'Aconda, de Flaçà– i la probabilitat de més baralles multitudinàries interètniques a la medina de Salt són un revulsiu excel·lent a tanta inòpia ciutadana.

Tot és a punt per a la desvetlladora i tonificant arribada de l'austera, espiritual, serena i sentida celebració nadalenca.

50.000 visites a Llumiguia | Un any de funcionament, i 50.000 visites al seu web. La versió electrònica de la publicació *Llumiguia*, de Cassà de la Selva, té uns índexs de seguiment molt envejables, i que fan reflexionar sobre el potencial d'Internet quan se l'aprofita bé i amb professionalitat. *Llumiguia* va néixer com a publicació local el 1944, i en aquells moments ningú no hauria ni somiat en la possibilitat que fos llegida des de l'altra banda de món. Doncs sí. El seu format electrònic, *Cassà Digital*, és una iniciativa d'Editora Cassanenca, entitat sense ànim de lucre dirigida pel periodista Joan Carles Codolà, i en el seu primer dia a la xarxa ja va rebre 56 visites. Ara, els seus responsables calculen que les 50.000 visites actuals es tradueixen en unes 200.000 pàgines llegides i 2.500 hores de connexió. Poca broma. La fórmula és simple, però efectiva: un disseny molt net distingeix per temàtica

cadascun dels blocs informatius, i es dóna espai a la participació en forma de comentaris dels lectors, amb comentadors que indiquen el grau d'interès que suscita cada tema.

La proximitat, la immediatesa, el fàcil accés i la participació que permeten fórmules com la de *Llumiguia* indiquen clarament quin és el camí immediat de la premsa d'informació local.

EL PLA DE L'ESTANY

Xavi Xargay

Banyolins a Barcelona | Mentre promocionava la seva darrera pel·lícula, l'actor Carmelo Gómez afirmava que sempre posava en el contracte que l'obra s'havia de representar a Barcelona, i lamentava que el seu mà a mà amb Josep Maria Flotats no s'hagués pogut veure a cap teatre barceloní. Quan vaig sentir aquestes declaracions vaig pensar, primer, que la productora banyolina Eironeia Produccions SL devia ballar per un peu per haver pogut dur al Teatre Gaudí de Barcelona l'obra de Joan Solana *Ulls de bruixa*, guanyadora del premi Octubre de teatre el 2003. És una obra d'una qualitat notable, molt ben interpretada, magníficament musicada, amb una escenografia austera i eficient, i amb un text exigent, amè i profund. L'èxit, tant de públic com de crítica, ha estat notable. A més, l'orgull patri ens

fa dir que la major part d'actors i equip tècnic, encapçalat pel seu director, Joan Solana, són pladestanyencs. La pròxima temporada es podrà veure l'obra a Girona. Aquests van ser els meus primers pensaments, però tot seguit van començar a treure el nas una sèrie de preguntes: *Ulls de bruixa* és una molt bona obra, però com pot ser que aquesta trobi espai escènic i en canvi Flotats-Gómez no? Qüestió de pressupost i de dimensions del teatre, suposo. O és la por que mestres de fora deixin en evidència les nostres mediocritats?

Diccionari virtual | Ja fa quasi un any que funciona, promogut pel Centre Cívic de Banyoles i la Biblioteca, el llibre virtual. A aquesta iniciativa s'hi ha sumat, ara, el diccionari virtual. El podeu trobar al web www.centrecivicbanyoles.net. Hi ha introduïdes tot just unes 40 paraules que es poden traduir, amb dibuix inclòs, al castellà, l'anglès, l'àrab, el xinès i el soninke –aquesta darrera llengua no es troba encara operativa–. Per ara els àmbits de les paraules són, només, l'educació i la salut. La proposta sembla atractiva; només falta que els usuaris vulguin fer-la servir i ampliar-la.

Clínica d'urgències | Fa un munt d'anys Josep Pla considerava que la clínica Salus Infirmorum, de Banyoles, era un prodigi de modernitat. Des de llavors ha plogut molt. Han aparegut les comarques, s'han construït i ampliat hospitals i la clínica continua davant la plaça «de l'Aspirina» de Banyoles. Ara serà la seu del PAC (Punt d'Atenció Continuada) de l'Àrea Bàsica de Salut de Banyoles, tasca que fins ara es realitzava al CAP. El personal del CAP s'ha mostrat sistemàticament contrari a aquest trasllat i se sent enganyat per l'Administració. Esperem, com a beneficiaris, que sigui a fi de bé. Però la pregunta que cal fer-se és si

ACN - LIRIDES CASADAMUNT